

ואפי' לאולדי חיורא, דאלו לרכובי⁷⁷² אפילו בשבת שרי כדאיתא פרק רבי אליעזר דתולין⁷⁷³ קישורי בירי⁷⁷⁴, פי' משום דסגיא לה לאשה בלאו הכי⁷⁷⁵, ואין זה דומה לעושה אשה תכשיטה במועד שהוא קשוט בגופה ממש. אדעתא דארעא אפיר היכי דמי, פי' האיך ראונו לעשות שלא יהא חשש מראית העין, דבלאו הכי אפי' היה בדעתו לבי דרי אסור מפני חשש הרואין⁷⁷⁶, ומיהו בדיעבד אע"פ ששינה לא קנסיה ליה אם הוא אומר שדעתו להתר וכן אתה מפרש בכל אלו וכן פירשו בתוספות.

מכאנהו אפור, פי' כשאין ראוין לצורך הרגל, דאי לא, שרי⁷⁷⁷ ככבשים שיכול לאכול במועד. כפרקמטיא האבד ושרי, ואיכא למידק מה צריך לתפוש זה הלשון והלא כל מלאכה בדבר האבד בגופו מותר, ולא הוזכר דבר האבד לענין פרקמטיא, אלא במכירתה, וי"ל דנקט לה מפני שפסידתם מועטת⁷⁷⁸ ואפי' הכי שרי דפרקמטיא נמי להרוחה אסיר אפי' כל שהוא ובדבר האבד מותר כדמפרש ואזיל ולאפוקי ממאן דסבר לקמן⁷⁷⁹ דבעי פסידא קצת⁷⁸⁰ כדאמרין ופתין חביתא ואין ופתין כזותא.

ובדבר האבד מותר, פי' שאם ישהה למוכרה במועד תולול⁷⁸¹ לאחר המועד, ואמרין בתוספות⁷⁸²

ועי' בקרן אורה וטל חיים דכתבו, משום צער בעלי חיים. ⁷⁷¹ צ"ל: לכסוס קירמי. ⁷⁷² צ"ל: לרכובי. ⁷⁷³ שבת קמ"א ע"ש, וכ"כ ריב"ב בדעת הרמב"ם, וכ"כ בנמוקי⁷⁷⁴ (ועי' דכתב: והיו כדבר האבד, וצ"ע דהא בגמ' אמרינן מעשה הילוט), וכ"כ בטוש"ע תקמ"א ס"ג לרכבן ולבנון, וכ"כ בביתא מהרש"ל על הסמ"ג סוף הל' חוה"מ: לרכב הבגדים נ"ל דנקט רבותא שמותר לרכב אפי' הסודר שאסור לרכבו בשבת מפני שהוא מלבנון אבל לרכב החלוק פשיטא דשרי דהוה מותר אפי' בשבת וכו', ועי' פי' לאחד הקדמונים ובהער' שהאריך. (וראה פמ"ג שם בא"א אות ד' ודבריו צ"ע). ⁷⁷⁴ בכלל ב, ובד': קישורין בירי, ולא מצאתי מי שיגרוס כן. ⁷⁷⁵ וכ"כ רבינו ירוחם נתיב רביעי ח"ה בשם רמ"ה, וכענין בשיטה. ⁷⁷⁶ וכ"כ מאירי נמוקי המכתם וריון שם, וכ"כ מלשון הרמב"ם יו"ט פ"ח הי"ב דכתב וממעשיו יוכר לאי זה דבר הוא מתכוין ועי' מ"מ שם. וראה שיטה עמ' ע"ט ובהער' ⁷⁷⁷ דד' בדפ' בשי' : שני, וצ"ל כלפנינו, (או דצ"ל : מאי שני). ⁷⁷⁸ וכ"כ ר"י מלוגיל נמוקי וראבי"ה סי' תתכ"א בדבר האבד אפי' כ"ש מותר. ⁷⁷⁹ דד' לקמ' יב, א. ⁷⁸⁰ צ"ל : יתירא. הגי' דב"ח. ⁷⁸¹ בדפ' בשי' : השלול, וראה הגי' דב"ח. ⁷⁸² ד"ה ובדבר, וזהו

הדיט אפי' בחדשה א"ר יהודה ונכון הוא⁷⁸¹. ומ"מ קשה עלינו על דברי הרמב"ם ז"ל⁷⁸² שפסק שנוקרין ופותחין בת עין ולא חילק בין חדשה לישנה, ונר' שהוא גורס במשנתינו מעמידין ריחים⁷⁸³, ופוסק כסתם מתני'⁷⁸⁴.

ונראה עוד שאין משנתנו אלא ביחיד ובאפשר לו להסתפק בשל רבים, הא בשאי אפשר לו אי נמי לצורך הרבים עושין לדברי הכל אפי' לכתחלה, והכי אמרי' לקמן⁷⁸⁵ דשרי למבני ריחים והיינו כדאמרן.

[ג] אבל חמרא דריחויא לא, פי' כי מפני דבר מועט שיש לו לטחון לצורך המועד אינו צריך ליטול צפרניו⁷⁸⁶, ומסתברא כי הכל לפי מה שהוא שיהא שם דבר האבד, ובתוספתא⁷⁸⁷ אמרו שלא התירו ליטול צפרני בהמה לרכוב אלא כשהוא רוצה לרכוב חוץ לעיר, כי ללכת בעיר אין בו דבר האבד⁷⁸⁸, וגם בזה הכל לפי מה שהוא הבהמה.

לפרוקי סוסיא, פי' אפילו בקטנים דאסירי בי"ט⁷⁸⁹.

למשקל דכאן מבהמה, פי' מפני דבר שהוא האבד⁷⁹⁰. לכפרוסי קרימו⁷⁹¹, פי' לשפשף היריעות היטב

תוס' ומאירי ד"ה רבי יהודה. ⁷⁶¹ וכ"כ ריב"ב, וכן פסק הראב"ד, הובא ברא"ש נמוקי מאירי שיטה המכתם (עמ' 281 ועי' הערה י"ג) ועוד. ⁷⁶² וי"ט שמו. ⁷⁶³ (עי' לע"ט, ב' ד"ה ויש ג' נסחאות) וכן גרס' במשנתנו הריב"ב, וכתב רבינו בדעת הרמב"ם, (וראה מ"ש"כ בפי' לאחד הקדמונים בדעת הרמב"ם), וכ"כ המאירי, וכ"כ מהריב"ג הל' חוה"מ עמ' ט"ו, ועי' שיטה, וראה עוד חדה"ן ומ"מ שם מ"ש"כ בשם הרמב"ן. ⁷⁶⁴ ועי' בפי' מ"ש להרמב"ם. ⁷⁶⁵ ע"ב. ⁷⁶⁶ וכ"כ רש"י שיטה (ע"ש) נמוקי וריב"ב. ⁷⁶⁷ צ"ל : ובתוספות, [ככ"ב ב, ודפ'], ועי' תוד"ה סוס שרוכב. ⁷⁶⁸ עי' שיטה ובי' ריש תקל"ו. ⁷⁶⁹ וצ"ע דבמס' ביצה כג, א מבואר לר"ש דסובר דבר שאין מתכוין מותר, מותר אפי' בקטנים דהיינו קירודי' אע"פ שהוא עושה חבורה בשבת, ומסקינן שם דהלכה כר"ש, (ועי' הגי' דב"ח) [וכן צ"ע בדברי רשבה"י דכתב : לטרוקי סוסיא כגון חך דג' במס' ביצה אין מקדירין את הבהמה בי"ט ובחש"מ מותר]. וי"ל דרבינו גרס רב"ש שרי לטרוקי כגירסת כ"מ רי"ף ורא"ש ועוד (ראה דק"ס), ורב ס"ל דבר שאינו מתכוין אסור, וכמו שכתב בגה"ש לרעק"א ע"ד התוס' ואין מונעין ע"ש, וראה עוד שיטה ומאירי וב"ח תקל"ו. ⁷⁷⁰ וכ"כ המאירי,